

روزنامه صبح ایران

شماره ۳۳۱۶

سال هشتم

دوشنبه

۱۳۰۱۱۰۱۴

۱۳ شعبان ۱۴۴۷ / ۰۲ فوریه ۲۰۲۶

■ اذان ظهر ۱۳:۱۸ ■ اذان مغرب ۱۷:۰۵

■ اذان صبح (فردا) ۰۵:۳۹ ■ طلوع آفتاب (فردا) ۰۷:۰۵

غیرمحرمانه

حمله ثابتی به عراقچی

از تربیون مجلس

یک نماینده مجلس در بخشی از تذکر خود خطاب به دستگاه دیپلماسی کشور گفت: واقعاً مشخص نیست تصمیم‌گیری در حوزه سیاست خارجی با چه منطقی انجام می‌شود. از مذاکرات قبلی در عمان چه خبری دیدید که امروز دوباره دل به مذاکرات در ترکیه بسته‌اید؟ مگر در همان مذاکرات نبودید که کشور را بمباران کردند؟ چرا دوباره همان خطای راهبردی تکرار می‌شود؟ امیر حسین ثابتی نماینده تدر و تهران افزود: چه امتیازی قرار است بدهید و در مقابل چه چیزی بگیرید که جنگ نشود؟ مردم ایران امروز منتظر اقدام پیش‌دستانه علیه رژیم صهیونیستی و پایگاه‌های آمریکا در منطقه هستند، نه اینکه از موضع ضعف پای میز مذاکره بنشینیم. این راهبرد غلط باید اصلاح شود.

ورود جنگنده‌های سوخو ۲۷ و میگ ۲۹ به ایران

منابع رسانه‌ای نزدیک به نیروهای مسلح ورود جنگنده‌های سوخو ۲۷ و میگ ۲۹ به ایران را تایید کردند. همچنین اعلام کردند در مورد سایر خریدهای نظامی در حوزه نیروی هوایی مجاز به ارائه اطلاعات بیشتری نیستند. طبق گزارش‌ها تا زمان تکمیل تحویل جنگنده‌های سوخو۲۵ از طرف روسیه به ایران، ایران چند اسکادران جنگنده سوخو ۲۷ و میگ ۲۹ ارتقا یافته را موقتاً وارد کشور کرده است.

عرفان سلطانی آزاد شد

عرفان سلطانی از بازداشتی‌های حوادث اخیر که پیشتر برخی رسانه‌های خارجی مدعی شده بودند به اعدام محکوم شده با وثیقه دو میلیارد تومانی از زندان آزاد شد. او از کسانی بود که در حوادث دی ماه در خیابان بهار کرج بازداشت شد. پس از این بازداشت بی‌بی‌سی اعلام کرد نزدیکانش خبر دادند که او قرار است به زودی اعدام شود. هرچند خانواده عرفان سلطانی این موضوع را تکذیب کرده و گفتند اصلاً تماسی با هیچ رسانه‌ای نداشتند، اما همچنان خبر اعدام این جوان در صدااخبار بود. مادر عرفان سلطانی گفته بود اولین بار خبر را از بی‌بی‌سی شنیده است. موسی خانی، وکیل عرفان سلطانی ضمن تایید این خبر گفت: عرفان روز گذشته با وثیقه موقتاً از زندان آزاد شده و امروز هم وسیله نقلیه‌اش را تحویل گرفت.

«جهان مبهم هاتف» نخستین فیلم بلند مجید رستگار، روایتی از یک رفاقت قدیمی است که از نوجوانی آغاز می‌شود و در مسیر زندگی، کار و عشق با چالش‌های جدی روبه‌رو می‌شود؛ فیلمی که با حضور در جشنواره فجر، تجربه‌ای تازه برای این کارگردان رقم زده است. مجید رستگار، کارگردان فیلم «جهان مبهم هاتف» که با نخستین فیلم بلند سینمایی خود در چهل و چهارمین جشنواره فیلم فجر حضور دارد، در گفت‌وگو با ایسنا درباره ایده اولیه، روند ساخت و چالش‌های این اثر توضیحاتی ارائه کرد. این کارگردان با اشاره به مضمون اصلی فیلم گفت: فیلم درباره رفاقت دو نفره‌ای است که از دوران نوجوانی و جوانی شکل می‌گیرد و در دوران دانشگاه به اوج می‌رسد. این دو شخصیت به دلیل داشتن رویاهای آسیب‌های مشترک، وارد

یک داستان واقعی با بازی رضاکیانیان

مسیری می‌شوند که بر کار، زندگی و عشق آن‌ها تأثیر مستقیم می‌گذارد و در نهایت با مشکلات متعددی روبه‌رو می‌شوند. وی درباره شکل‌گیری ایده اولیه فیلم توضیح داد: ایده کار از شناخت و آشنایی با وجوه مختلف زندگی واقعی این دو شخصیت شکل گرفت؛ از کودکی و خانواده‌های متفاوتی که داشتند تا انتخاب‌هایی که در مقاطع مختلف زندگی انجام می‌دهند. زندگی آن‌ها عملاً به سه دوره تقسیم می‌شود و برای تبدیل این مسیر واقعی به یک اثر دراماتیک، ناچار به ایجاد تغییراتی در شخصیت‌ها و پرداخت داستانی بودیم. این کارگردان ادامه داد: ما سعی کردیم حدود ۲۰ درصد به واقعیت زندگی شخصیت‌ها پایبند باشیم و ۸۰ درصد دیگر را از طریق شخصیت‌پردازی و داستان پردازی گسترش دهیم تا مخاطب بتواند با قصه ارتباط

◀ صاحب امتیاز و مدیرمسئول: نیو ماهری نیک

◀ زیر نظر شورای سردبیری

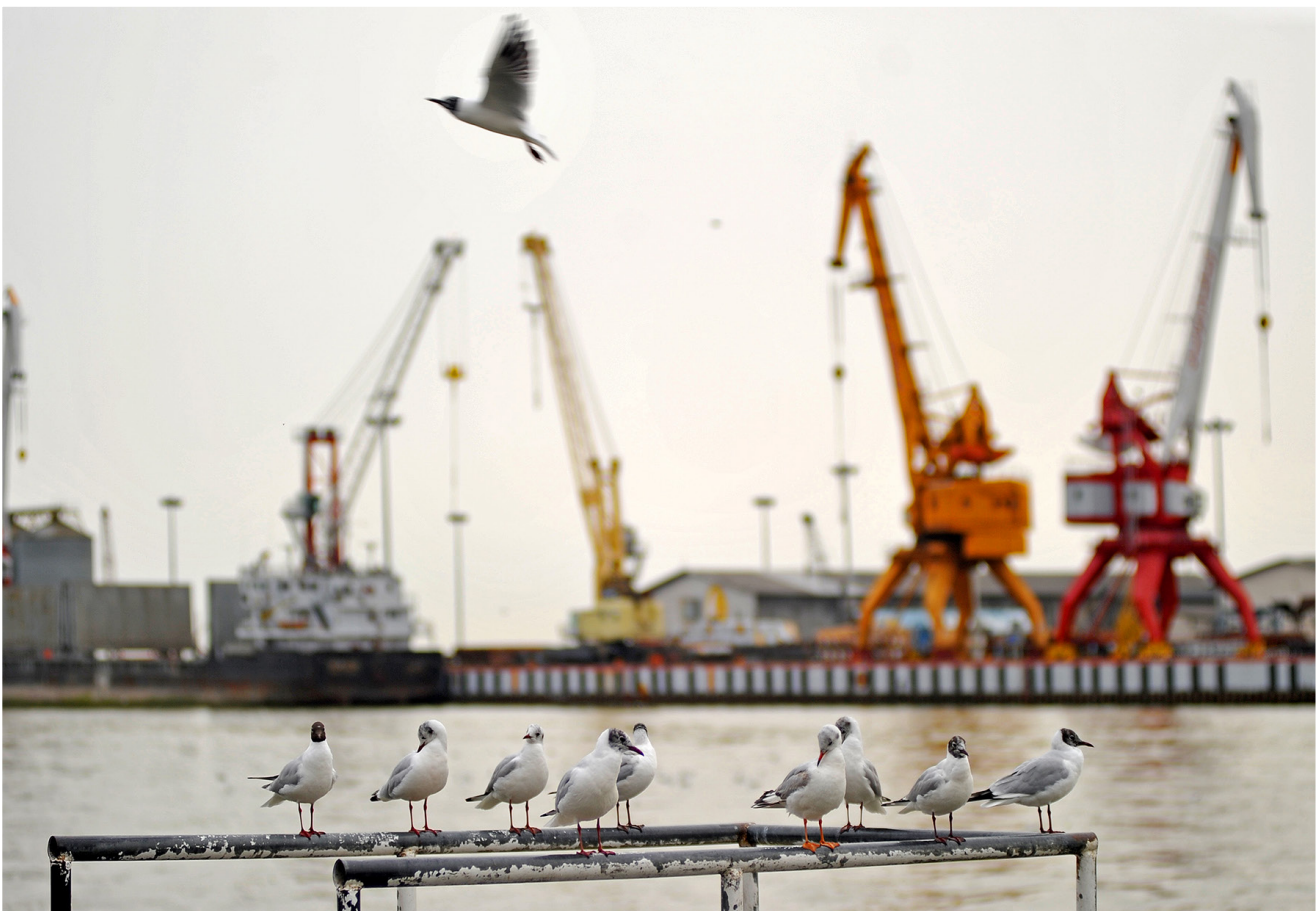
◀ نشانی: تهران، چهارراه یوسف‌آباد، خیابان فتحی شقایق به‌سمت ولیعصر یک‌پاک ۱۸، ساختمان آفتاب، واحد ۱

◀ تلفن: ۰۲۱۸۸۰۵۰۰۷ - ۰۲۱۸۸۰۵۳۴۱ - آگهی‌های شهرستان: ۰۷ - ۰۲۱۴۴۰۱۴۸۰۵۳ - ۰۱۳۲۷۱۷۵۰۳

◀ چاپ: هفت‌شنبه، ۲۰؛ تلفن: ۶۶۱۸۳۴۴۰

◀ توزیع تهران و شهرستان: نشر گستر امروز ۰۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳۳

عکس: آرمان ملی - حجت سپهوند

برقرار کند، رستگار با اشاره به چالش‌های ساخت فیلم اول گفت:

حضور بازیگران اصلی و همچنین همکاری با اساتیدی مانند رضا کیانیان، چالش بزرگی برای من به عنوان یک فیلم‌اولی بود. البته در بخش‌هایی از مسیر تولید، به‌ویژه در حوزه فیلمنامه و تأمین منابع، با مشکلاتی مواجه شدیم. با این حال، برخی نهادها و مجموعه‌ها به کارا ولی‌ها اعتماد کردند و شرایط ساخت فیلم فراهم آوردند. وی درباره مدیریت پروژه افزود: در سال‌های گذشته تجربه کار در حوزه‌های مختلف، از جمله سریال سازی، به من کمک کرد تا بتوانم فشارها و شرایط سخت تولید را مدیریت کنم. البته بخشی از فیلمبرداری در لوکیشن‌هایی بود که زمان زیادی طول می‌کشید تا مجوز تصویربرداری در آن‌ها داده شود و هزینه‌ها بسیار بالا رفت. رستگار افزود: کارگردان «جهان مبهم هاتف» با اشاره به وضعیت کلی سینما گفت: ما هنوز به معنای واقعی سینما صنعتی نداریم و همین موضوع باعث می‌شود فرآیند تولید فیلم زمان‌بر و فرسایشی شود.

«طعم گیلان» عباس کیارستمی بازسازی می‌شود

نیمی از وجودش پیشاپیش از جهان کناره گرفته است؛ چهره‌ای فرسوده، خاموش و مخفی؛ موفق به کسب جایزه بهترین بازیگر مرد در جوایز گلدن گلوب ۲۰۲۶ شده است، قرار است در بازسازی فیلم برنده نخل طلای کن، «طعم گیلان»، ساخته عباس کیارستمی کارگردان بلندآوازه ایرانی، ایفای نقش کند. به گزارش فارس، این خبر را مورد پذیرا دگسکی متعلق به مجله «ورایتی» تایید کرده و گزارش‌ها نشان می‌دهد کارگردانی بازسازی «طعم گیلان» بر عهده لیساندرو آلونسو، فیلمساز تجسین‌شده آرژانتینی، خواهد بود. جزئیات پروژه هنوز به‌طور کامل منتشر نشده، اما به نظر می‌رسد این بازسازی نیز همچون نسخه اصلی، به مضامین مرگ و دغدغه‌های اگزیزتانسالیستی بپردازد. هرچند علاقه آلونسو به بازسازی «طعم گیلان» در نگاه اول کنج‌کاو و برانگیز به نظر می‌رسد، اما با سبک سینمایی او همخوانی دارد. او کارنامه‌ای مبتنی بر آثاری آرام و عمیق دارد، از جمله می‌توان به فیلم‌های «حاوحا» و «یوریکا» اشاره کرد.

به احتمال زیاد این اقتباس جدید نیز اجرای مورا به عنوان محور احساسی فیلم متمرکز خواهد بود؛ نقشی که در فیلم کیارستمی به شکلی ماندگار توسط بازیگر تازه‌دزدگشته ایرانی، همایون ارشادی، ایفاشد. فیلم اصلی با روایتی رازآلود و مینی‌مالیستی، داستان مردی را دنبال می‌کند که در تهران رانندگی می‌کند، با پرسش‌های عمیق درباره زندگی و مرگ دست‌وپنجه نرم می‌کند و در جست‌وجوی کسی است که پس از خودکشی احتمالی‌اش، او را دفن کند؛ روایتی که تماشاگران را با پرسش‌های بی‌پاسخ رها می‌کرد. بازسازی «طعم گیلان» جسارت زیادی می‌طلبد؛ فیلمی یگانه که عمداً در برابر تقلید مقاومت می‌کند و به همان اندازه که به داستان وابسته است، به سکوت و ابهام تکیه دارد. پرسش مهم اینجاست که چگونه می‌توان اجرای ارشادی را بازآفرینی کرد؟ مورا حضور پرقدرتی روی پرده دارد، اما ارشادی ویژگی‌ای داشت که قابل تقلید نیست. او در «طعم گیلان» نقشی را ایفا کرد که به شکلی ماندگار در حافظه سینمای هنری ثبت شد. ارشادی با هدایت کیارستمی تصویری از مردی ارائه داد که گویی

واگنر مورا، بازیگر برزیلی که با فیلم «مأمور مخفی» موفق به کسب جایزه بهترین بازیگر مرد در جوایز گلدن گلوب ۲۰۲۶ شده است، قرار است در بازسازی فیلم برنده نخل طلای کن، «طعم گیلان»، ساخته عباس کیارستمی کارگردان بلندآوازه ایرانی، ایفای نقش کند. به گزارش فارس، این خبر را مورد پذیرا دگسکی متعلق به مجله «ورایتی» تایید کرده و گزارش‌ها نشان می‌دهد کارگردانی بازسازی «طعم گیلان» بر عهده لیساندرو آلونسو، فیلمساز تجسین‌شده آرژانتینی، خواهد بود. جزئیات پروژه هنوز به‌طور کامل منتشر نشده، اما به نظر می‌رسد این بازسازی نیز همچون نسخه اصلی، به مضامین مرگ و دغدغه‌های اگزیزتانسالیستی بپردازد. هرچند علاقه آلونسو به بازسازی «طعم گیلان» در نگاه اول کنج‌کاو و برانگیز به نظر می‌رسد، اما با سبک سینمایی او همخوانی دارد. او کارنامه‌ای مبتنی بر آثاری آرام و عمیق دارد، از جمله می‌توان به فیلم‌های «حاوحا» و «یوریکا» اشاره کرد.

به احتمال زیاد این اقتباس جدید نیز اجرای مورا به عنوان محور احساسی فیلم متمرکز خواهد بود؛ نقشی که در فیلم کیارستمی به شکلی ماندگار توسط بازیگر تازه‌دزدگشته ایرانی، همایون ارشادی، ایفاشد. فیلم اصلی با روایتی رازآلود و مینی‌مالیستی، داستان مردی را دنبال می‌کند که در تهران رانندگی می‌کند، با پرسش‌های عمیق درباره زندگی و مرگ دست‌وپنجه نرم می‌کند و در جست‌وجوی کسی است که پس از خودکشی احتمالی‌اش، او را دفن کند؛ روایتی که تماشاگران را با پرسش‌های بی‌پاسخ رها می‌کرد. بازسازی «طعم گیلان» جسارت زیادی می‌طلبد؛ فیلمی یگانه که عمداً در برابر تقلید مقاومت می‌کند و به همان اندازه که به داستان وابسته است، به سکوت و ابهام تکیه دارد. پرسش مهم اینجاست که چگونه می‌توان اجرای ارشادی را بازآفرینی کرد؟ مورا حضور پرقدرتی روی پرده دارد، اما ارشادی ویژگی‌ای داشت که قابل تقلید نیست. او در «طعم گیلان» نقشی را ایفا کرد که به شکلی ماندگار در حافظه سینمای هنری ثبت شد. ارشادی با هدایت کیارستمی تصویری از مردی ارائه داد که گویی

شماره مناقصه	عنوان پروژه و محل اجرا	بر آورد هزینه اجرای کار (ریال)	مبلغ تضمین شرکت در مناقصه (ریال)	نوع تضمین شرکت در مناقصه	رشته و گروه پیمانکاری	نظارت	مدت اجرای کار
۴۰۴/۸	عملیات خاکی تاحد بستر قسمتی از خیابان های فاز ۲ شهرک صنعتی بوشهر ۲	۶۹/۶۹۲/۲۷۳/۱۵۵	۳/۴۸۴/۶۶۳/۶۵۷	طبق آیین نامه تضمین معاملات دولتی	راه و ترابری (۵)	معاونت فنی شرکت شهرکهای صنعتی استان بوشهر	۲ماه
۴۰۴/۹	عملیات خاکی تا حد بستر برخی از خیابان های شهرک صنعتی گنگان	۶۹/۶۶۹/۲۵۵/۸۰۸	۳/۴۸۳/۴۶۲/۷۹۰	طبق آیین نامه تضمین معاملات دولتی	راه و ترابری (۵)	معاونت فنی شرکت شهرکهای صنعتی استان بوشهر	۲ماه
۴۰۴/۱۰	عملیات خاکی تا حد بستر خیابان های بخش نیروگاه خورشیدی توسعه شهرک صنعتی برازجان	۴۹/۹۸۹/۱۰۴/۴۷۵	۲/۴۹۹/۴۵۵/۲۲۳	طبق آیین نامه تضمین معاملات دولتی	راه و ترابری (۵)	معاونت فنی شرکت شهرکهای صنعتی استان بوشهر	۲ماه

مدت اعتبار تضمین شرکت در مناقصه : ۳ ماه پس از تاریخ بازگشایی پاکات

محل تامین اعتبار مناقصه : مناقصه ۴۰۴/۸، ۴۰۴/۹ و ۴۰۴/۱۰ از محل اعتبارات تملک دارایی‌های استانی (عمرانی – اوراق مرابحه) و از محل منابع داخلی شرکت
*تمامی هزینه ها و کسورات قانونی مربوط به اوراق مرابحه بعهدہ پیمانکار بوده و میی بایست در قیمت نهایی اعلامی لحاظ نماید.

محل دریافت و تحویل اسناد: از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد)

فروش اسناد : تا روز پنج شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۱۶

پیشنهادهای خارج از موعد مقرر ترتیب اثر داده نخواهد شد .

گشایش پاکات : روز سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۱۱/۲۸ ساعت ۸:۳۰ صبح

آدرس شرکت شهرکهای صنعتی استان بوشهر: اتوبان بوشهر – برازجان – شهرک صنعتی بوشهر ۲ – ساختمان فناوری و کسب و کار – شرکت شهرک های صنعتی بوشهر
مطابق قانون "حداکثر استفاده از توان تولیدی و خدماتی کشور و حمایت از کالای ایرانی" پیمانکار موظف است نسبت به تامین کالای مورد نیاز پروژه، از تولید کننده های داخلی اقدام نماید.

ضمنا آگهی مناقصه در سایتهای ذیل درج گردیده :

۱-کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد مناقصه گران و بازگشایی پاکات فقط از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت به آدرس **setadiran.ir** انجام خواهد شد.

۲- آدرس پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات کشور: **iets.mporg.ir**

شناسه آگهی: ۲۱۱۲۱۷۵

زاویه

«شوخی» با جان باختگان؟

پرسشی با پاسخ چهارگزینه‌ای درباره محل نگه‌داری «جنازه‌ها»: سوالی مثلاً طنز اما موهن که به زعم سازندگان یک برنامه دست چندم تلویزیونی، در قالب محتوای طنز برای مخاطبانی پخش شد که هنوز سوگوار جان‌های از دست‌رفته هستند. به گزارش «ایسنا»، در روزهایی که فضای عمومی کشور همچنان تحت تأثیر حوادث دی‌ماه و جان باختن جمعی از هموطنان مان است، انتقاد از عملکرد صداوسیما دیگر به یک جریان یاگرایش فکری خاص محدود نیست. از منتقدان قدیمی این رسانه تا بخشی از مخاطبان وفادار آن، امروز بر یک نکته اشترک دارند که رسانه‌ای که قرار بود مرجع اطلاع‌رسانی و باعث آرامش باشد، به‌تدریج از اصول حرفه‌ای فاصله گرفته است. نقطه اشترک این نقدها که بخش عمده‌ای از آنها در فضای مجازی به چشم می‌آید، بیانگر تردید جدی نسبت به حرفه‌ای بودن، فهم حساسیت اجتماعی و درک موقعیت بحرانی از سوی رسانه‌ای است که خود را «ملی» می‌نامد. این انتقادها در شرایطی مطرح می‌شود که پس از جنگ ۱۲ روزه، بارها از سوی مسئولان بر ضرورت «وفاق ملی»، «حفظ اتحاد داخلی» و «رهبری از تشدید اختلافات» تأکید شد. با این حال، پرسش اینجاست که چگونه در چنین فضایی، رسانه‌ای با گستره و نفوذ صداوسیما، به تولید محتوایی روی می‌آورد که نه تنها کمکی به ترمیم زخم‌های اجتماعی نمی‌کند، بلکه با شوخی و تمسخر، بار مضاعفی بر خشم و شکاف موجود اضافه می‌کند؛ آن هم درباره موضوعی به شدت حساس مانند جان‌های از دست‌رفته. ناراضایی از عملکرد صداوسیما در بستری شکل گرفته که جامعه هنوز از تبعات فضای دی‌ماه و وقایع تلخ آن عبور نکرده و تحت تأثیر اخبار جنگ هم هست. آنچه اکنون انکارناشدنی نیست، از دست رفتن جان انسان‌ها و باقی‌ماندن زخم‌های عمیق در حافظهٔ جامعه است؛ زخمی که هنوز ترمیم نشده و هر رفتار رسانه‌ای اشتباه می‌تواند آن را ملتهب‌تر کند.

◀ وقاحت به جای طنز؟

ماجرای برنامه اخیر شبکه‌افق که با طرح یک پرسش چهارگزینه‌ای، به شکلی کنایه‌دار و تمسخرآمیز به مسئله «جنازه‌ها»: پرداخته و می‌پرسد «جمهوری اسلامی ایران جنازه‌ها را در چه پبخالی نگه می‌دارد؟» تا با اعلام گزینه نهایی این سناریو، به زعم سازندگان «طنز» و به زعم بینندگان «وقیح» را پیش ببرد، بیش از آنکه قابل تأمل باشد، پرسش برانگیز است که چه فرد یا افرادی با چه ایده‌ای به این نتیجه رسیده‌اند که می‌توانند در موج غمی که از جان‌های از دست‌رفته در جامعه وجود دارد سوار شده و برنامه‌ای تولید کنند که به خشم عمومی دامن بزند؟ واقعیت این است که جان انسان‌هایی از دست‌رفته و بخشی از جامعه هنوز در حال سوگوری است. در چنین شرایطی، تبدیل مرگ به آیتم سرگرمی یا شوخی تلویزیونی، بیش از آنکه نشانه خلاقیت رسانه‌ای باشد، نشانه‌ای از گسست عمیق با احساسات عمومی است و نداشتن درک سازندگان برنامه از شرایط خاصی است که در آن قرار داریم. این اتفاق در حالی رخ می‌دهد که صداوسیما در هفته‌های گذشته، به‌واسطه قطع گسترده اینترنت و با وجود چند شبکه ماهواره‌ای، در خیلی جاها تقریباً به رسانه‌ای بی‌رقیب تبدیل شد؛ فرصتی کم‌سابقه برای بازسازی مرجعیت و جلب اعتماد مخاطب؛ با این حال، نه تنها این فرصت به بهبود نقش حرفه‌ای این رسانه منجر نشد، بلکه خروجی برخی برنامه‌ها نشان داد مشکل فراتر از فشار رقابت با کانال‌های تلگرامی و صفحه‌های اینستاگرامی است و به سطح تصمیم‌گیری، کیفیت تولید و درک اجتماعی سازندگان بازمی‌گردد. درواقع عملکرد این رسانه نشان داد که مسئله اصلی، تنها رقابت با نبود رقیب نیست؛ زیرا حتی در فضایی که انحصار گذشته تقویت شد نیز توانست روایتی قابل اتکا و مورد پذیرش برای بخش گسترده‌ای از جامعه داشته باشد.

◀ بی‌توجهی یا فقدان دانش؟

بخشی از این وضعیت را می‌توان در سایه نبود همکاری گروه‌های حرفه‌ای در چند سال اخیر با صداوسیما دانست که این رسانه وابه استفاده از گروه‌های کم‌تجربه، مجریان تازه‌کار بدون تخصص و اتاق‌های فکری بی‌برنامه سوق داده است که به نظر می‌رسد از دانش رسانه‌ای لازم برخوردار نیستند و حساسیت‌های اجتماعی را درک نمی‌کنند. نتیجه چنین ترکیبی، تولید محتوایی است که نه عمق تحلیلی دارد و نه درک درستی از موقعیت بحرانی جامعه؛ محتوایی که به جای همدلی، باعث شوک و حتی خشم مخاطب می‌شود. این فاصله، خود یکی از نشانه‌های جدی گسست میان رسانه و مخاطب است؛ گسستی که ترمیم آن با حرف‌های شعاری یا تغییرات ظاهری ممکن نیست. از سوی دیگر آنچه بیش از هر چیزی قابل توجه است، واکنش کاربران فضای مجازی به ویدیو کوتاهی از این برنامه بود که فراگیر (وایرال) شد؛ واکنشی که خود گویای عمق شکاف میان مخاطب و برنامه‌های تلویزیونی است؛ تا جایی که برخی مخاطبان، از شدت غیرمنتظره و عجیب بودن لحن و شوخی مشم‌کنندهٔ مجری برنامه، این احتمال را مطرح کردند که ویدیو واقعی نیست و با هوش مصنوعی ساخته شده است! این واکنش، بیش از هر چیز، نشانه‌ای از ناتوانی مخاطب در همذات‌پنداری با رسانه‌ای است که قرار بوده صدای او باشد. در نهایت، مسئله فقط به یک برنامه یا یک شبکه محدود نمی‌شود. پرسش اصلی این است که رسانه‌ای با چنین سطح از اعتماد عمومی به همراه دارد؛ هزینه‌ای که ترمیم آن، به‌مراتب دشوارتر از جلوگیری از بروز چنین اتفاقاتی است که «سهل‌انگاری و بی‌توجهی» خوانده می‌شود و این تصور به وجود می‌آید که با توقف تولید برنامه یا برکناری مدیر شبکه، آسیب‌های این برنامه جبران می‌شود. پرسش بزرگ‌تر شاید اصلاً این باشد که ما از صدا و سیما بپرسیم شما این برنامه‌سازان را از کجای می‌آوردید؟